

Nr 134.

Av herr **Persson** i Tofta, om ändringar i deklarationsformuläret nr 1 A för uppgifter till ledning vid taxering.

Så som blanketterna för deklaration till ledning för jordbrukares taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt nu äro uppställda, komma inte de verkliga inkomsterna till synes, även om anvisningarna till blanketternas ifyllande strikte följas. Dels kunna ju inkomsterna till synes vara större än de i verkligheten äro till följd av, att under det år uppgifterna avse, försålt kreatur i onormalt stor omfattning och dels kunna de synas mindre än i verkligheten, därför att under året ingen eller onormalt liten försäljning av djur ägt rum.

Det förefaller mig obestriddigt, att man kan ha haft verklig och sålunda rätteligen beskattningsbar inkomst av ett jordbruk, även om denna inkomst inte blivit förvandlad i kontanter, likasom att, om man fått in penningar genom att förminska värdet på levande och döda inventarier, detta inte är någon verklig inkomst och sålunda inte heller bör skatteläggas som sådan.

För att närmare åskådliggöra huru det är skall jag taga ett tänkt exempel, som emellertid förekommer i verkligheten ganska ofta. En person som äger eller arrenderar ett litet jordbruk på kanske ett 20-tal tunnland uppföder hästar i smått för avsalu och i regel säljer han en häst varje vår och bekommer därför vid nuvarande priser 2,000 à 2,500 kronor. Så ett år säljer han inte allenast en häst om våren utan på hösten samma år säljer han också den hästen, som var avsedd att säljas först året därpå. På det sättet springa hans inkomster för hästar upp till kanske 5,000 kronor. Påföljande år kan han ingen häst sälja och inkomsterna på detta lilla jordbruk synas vara 5,000 kronor lägre än året förut.

Det är naturligt, att sådana växlingar i inkomsterna förefalla vederbörande taxeringsmyndigheter otroliga och inbjuda till korrigeringar på måfå. Om emellertid uppgifterna tagas för goda, så sker i det nu anförda

fallet ingen annan orättvisa, än dels att skatteskalen blir en högre än som rätteligen bort tillämpas och dels att hälften av skatten får erläggas ett år tidigare än som normalt bort ske. Men det kan ställa sig åtskilligt oegentligare än som nu exemplifierats. Under det sist gångna året har den största delen av vårt lands jordbrukare måst reducera sina djurbesättningar i avsevärd grad, många ned till hälften och därunder. Därigenom ha de ju tillförts kontanter som i verkligheten inte äro inkomster. Om nu sådan försäljning räknas som realisation (vilket somliga göra men andra däremot inte) och sålunda icke skall upptagas som inkomst, så blir det i alla fall inte rätt, ty om besättningen sedan så småningom kompletteras och detta delvis genom inköp, så kan man vara säker om att sådana inköp avdragas som driftkostnader under rubriken »Utgifterna för inköp av utsäde, foder och gödningsämnen o. d. ävensom av levande och döda inventarier».

Det synes mig som rättelse i de här påvisade oegentligheterna ur olika synpunkter vore önskvärd, ävensom att sådan kunde erhållas genom en liten ändring av deklaraionsblanketterna.

Om bland inkomsterna upptages under året ökat värde på levande och döda inventarier, i fall sådan värdeökning ägt rum, och bland avdragen finge upptagas under året minskat värde på levande och döda inventarier, i fall sådan förekommit, så skulle uppgifterna kunna bliva mera i överensstämmelse med verkligheten än som nu är förhållandet.

På grund av det anförda får jag därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i »Deklarationsblankett nr 1 A.», att på lämpligt ställe under rubriken »A. Inkomst av fast egendom» infördes ett mom. upptagande under året ökat värde å levande och döda inventarier, samt att antingen bland avdragen från bruttoinkomsten under A. eller ock under Allmänna avdrag »särskilda yrkanden om avdrag för värdeminskning» likaledes på lämpligt ställe tillfogades ett mom. upptagande under året minskat värde på levande och döda inventarier.

Stockholm den 25 januari 1918.

P. J. Persson,

Tofta.
